מר אלטנהויזר אומר כי לפי הרוב רוצים לקבל את ההצעה גם בלי התחייבות [illegible]. כי ברוב ההצעה השופט.

מר מנשה מסביר כי אינם רוצים לדחות את ההצעה הנכונה כי הרוב בחוץ, ואינם רוצים לחכות. ורק מקבל את ההצעה ואחרי [illegible] של חברי המועצה את ההצעה והנה מר [illegible], [illegible], [illegible], [illegible].

נקבע לתת את ה[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. כמו שמוצע את הועד.

המשכורות: נתקבלה פה אחד.

להרב סג"ל:	6000	זהובים
לר' טובי' [illegible]	3700	"
לר' יוסף [illegible]	4100	"
לר' משה [illegible]	4100	"
להחזן [illegible]	4000	"
לר' נחום משה [illegible]	2050	"
להחזן שני	2080	"
בעד החזנות [illegible]	500	"
לשמש [illegible]	1600	"
לשמש "	(1280) 1450	"
לשמחה עזור "	800	"
[illegible]	1250	"
[illegible]	500	"

אודות המשכורת הגבוהות [illegible] [illegible] [illegible] ונאום מר [illegible] [illegible] להוסיף על משכורתו, גם הרב [illegible] להוסיף על משכורתו, מר [illegible] אומר כי לפי [illegible] המועצה ביום המשכורות [illegible] [illegible]. אחרי ויכוח [illegible] [illegible] [illegible] ההצעות של מר [illegible], ושל [illegible], דרכי 1400, ושל [illegible] [illegible]. ונתקבלה ההצעה [illegible] 1450 זהובים.

מר [illegible] חושב כי [illegible] חשבון המשכורת הכללית של הקהלה אשר [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] של הקהלה [illegible] [illegible] [illegible] המשכורות [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] את חשבון.

מר אלטנהויזר דורש שלא להקציב [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סכום של 780 זהובים מר [illegible] [illegible] של 10000, זהובים:

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סכום של [illegible] זהובים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] סכום [illegible] [illegible] [illegible].